

Κείμενο

[Τα στοιχεία θεατρολογίας στο σχολείο]

Το θέατρο αποτελεί μια σύνθετη **έκφραση** του πολιτισμού. Μέσα σ αυτό συνυπάρχουν αρμονικά περισσότερες μορφές τέχνης και καλλιτεχνικής δημιουργίας όπως είναι η λογοτεχνία και η Ζωγραφική, η Αρχιτεκτονική και η Γλυπτική, η Μουσική και η Διακόσμηση, ο Χορός και η Ενδυματολογία. Στο πλαίσιο του γνωστικού αυτού αντικειμένου ο μαθητής αποκτά γνώσεις και πληροφορίες που αφορούν ιδεολογίες και πολιτισμικές αξίες οι οποίες εμφανίστηκαν σε κάποια περίοδο της ιστορίας του πολιτισμού. Κατακτά, επομένως, αισθητικές εμπειρίες και πρότυπα συμπεριφοράς που διαχρονικά εκφράζονται από τους θεατρικούς ήρωες.

Επιπλέον, γνωρίζει τους τρόπους λειτουργίας του Θεάτρου στη σύγχρονη κοινωνία και τους μηχανισμούς με τους οποίους δημιουργείται μια πετυχημένη θεατρική παράσταση (θεατρικός χώρος, ρόλος της κριτικής, τεχνολογία θεάτρου), όπως επίσης και τους συντελεστές και τον ρόλο που διαδραματίζει καθένας από αυτούς. Πρόκειται για τον σκηνοθέτη, τους ηθοποιούς, τον σκηνογράφο, τον ενδυματολόγο, τους μουσικούς και αρκετούς ακόμη, που όλοι μαζί αποτελούν **αναπόσπαστους** κρίκους στην αλυσίδα της θεατρικής παράστασης. Τέλος με συνδυασμό της θεωρίας και της πράξης, που **επιδιώκεται** σε όλη την έκταση της διδακτέας ύλης, ο μαθητής κατακτά τη δυνατότητα για καλύτερη έκφραση και επικοινωνία με το περιβάλλον του, για λειτουργική ένταξή του στην ομάδα και για ανάδειξη των φανερών και των λανθανουσών δυνατοτήτων του.

Στα αναμενόμενα αποτελέσματα, εκτός από την ολόπλευρη αισθητική καλλιέργεια και πνευματική ανάπτυξη των μαθητών, περιλαμβάνονται ακόμη η ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη και η αναδόμηση των παιδαγωγικών σχέσεων σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής πράξης. Η ενασχόληση με τη θεατρική τέχνη και, ειδικά, με την οργάνωση μιας θεατρικής παράστασης μπορεί να αναπροσδιορίσει τη σχέση μαθητών – διδασκόντων και να την επανατοποθετήσει σε ένα δημιουργικό πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη **αμεσότητα** και **αμοιβαιότητα** με προφανή τα παιδαγωγικά οφέλη για τους μαθητές αλλά και τους εκπαιδευτικούς.

Τέλος, δεν πρέπει να παραλειφθεί και ένα όφελος με πρακτικό χαρακτήρα: Μέσα από τη γνωριμία με τα επαγγέλματα και τις παραμέτρους του θεάτρου, με τον συσχετισμό των τεχνικών του, με τις τεχνικές άλλων μορφών σύγχρονου θεάματος (κινηματογράφος, θέατρο, video, τηλεόραση κλπ.) συντελείται έμμεσα και κάποιος

επαγγελματικός προσανατολισμός των νέων, αφού γνωρίζοντας το θέατρο, αποκτούν μια πρώτη άμεση επαφή με επαγγέλματα που σχετίζονται με αυτό, τα οποία ενδεχομένως θα τους προσελκύσουν μελλοντικά το ενδιαφέρον (σκηνοθέτης, ηθοποιός, τεχνικός σκηνής, φωτιστής, ηχολήπτης, σκηνογράφος, ενδυματολόγος κ.λπ.)

ΥΠΕΠΘ-ΠΙ. (2007) *Τα μαθήματα επιλογής στις τρεις τάξεις του Γενικού Λυκείου. Ενημερωτικό φυλλάδιο για τους μαθητές.* (Επιμ. Έκδοσης Γ. Σιγάλας). Αθήνα: ΟΕΔΒ, 21 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 - 100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Ποια είναι, σύμφωνα με τον συντάκτη του κειμένου, τα αναμενόμενα αποτελέσματα από την ενασχόληση των μαθητών με τη θεατρική τέχνη; (60 – 80 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2. Να γράψετε τα δομικά μέρη της πρώτης παραγράφου (Το θέατρο ...ήρωες.) του κειμένου.

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1. Να γράψετε από μία πρόταση με καθεμιά από τις ακόλουθες λέξεις (επισημαίνονται στο κείμενο με **έντονη γραφή**). Φροντίστε, ώστε μέσα από την πρόταση να γίνεται φανερό η σημασία της κάθε λέξης: **έκφραση, αναπόσπαστους, επιδιώκεται, αμεσότητα, αμοιβαιότητα** (μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, δηλαδή την πτώση, τον αριθμό, το γένος κλπ.)

(μονάδες 10)

Γ2α. «Πρόκειται για τον σκηνοθέτη, τους ηθοποιούς, τον σκηνογράφο, τον ενδυματολόγο, τους μουσικούς και αρκετούς ακόμη, που όλοι μαζί αποτελούν αναπόσπαστους κρίκους στην αλυσίδα της θεατρικής παράστασης.»

Να δηλώσετε αν η χρήση της γλώσσας στην παραπάνω περίοδο είναι δηλωτική/κυριολεκτική ή συνυποδηλωτική/μεταφορική.

(μονάδες 2)

Γ2β. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

(μονάδες 3)